

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hátköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirme-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő!

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

72. szám.

Brassó, Szombat, június 26-án.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

ezimti

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap
harmadik évfolyamára.

Lapunk 1886. július elsejével a harmadik év-
negyedbe lépve, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjen-
nek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot
csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen
beküldetnek.

Előfizetési árak:

Félévre (jul.—decz.)	3 frt 50 kr.
Negyedévre (jul.—szept.)	1 frt 80 kr.
Külföldre (egész évre)	20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendő a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatványszámmal készsége-
sen szolgálunk.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A szászok magatartása.

Eleget volt alkalmunk eddig foglalkozni
a nemzetiségi kérdésnek a szászokat illető ol-
dalával. Eleget hangsúlyoztuk a kormány ál-
láspontját szemben a szászokkal és egyáltalá-
ban a nemzetiségekkel. Kifejtettük, bebizonyi-
tottuk, hogy sem a magyar nemzetnek általá-
ban, sem a kormánynak nem célja, hogy
őket megmagyarosítsa. Nyelvét, iskoláit, egy-
házát, szokásait s viseletét egyetlen nemzeti-
ségnek sem támadta meg eddig sem a magyar
nemzet, sem kormány. Hétszáz éve, hogy a
szászok ide bevándoroltak. Vajon azóta hány
szász ember magyarosodott meg? Könnyen le-
hetne megszámlálni.

Jó, hazafias érzelmű, ugynevezett magyar-
szász van elég. Ámde ezek azért szászok,
azok is maradnak. Szerintünk, ha a szász jó
magyar hazafi, épen az adja meg biztosítékát,
hogy szilárdul ragaszkodik nemzetiségéhez,
nyelvéhez és szokásaihoz.

A magyar nemzet, nem hogy rossz néven
venné ezt tőle, hanem tiszteli, szereti benne e
szép tulajdonságot. Hisz második éntünket lát-
juk bennük e tekintetben. Hisz ez azon tulaj-
donsága a magyarnak, mely egy ezredévig
fentartotta, mely válságos időkben is megmen-
tette a romlástól.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A jótékony asszony.

— Kézirat. —

Máriska és Béla csak egy éves házasság s házasa-
ságuk egyike azon ritkáknak, melyekre a legfeketébb
irigység sem mondhat semmi megbélyegzőt. Szóval: ők
boldogok! Béla a főváros legtekintélyesebb ügyvédei-
nek egyike s ismerősei méltán nevezik őt mindkét ér-
telemben „ügyes” ügyvédnek.

Pedig Bélának nem tetszik a foglalkozás, mely
sokszor egész napokra elválasztja szeretett nejétől s
házasságuk első napjaiban gyakran hallhatta a me-
nyecskétől is azt a szemrehányást, hogy egész napo-
kon keresztül egyedül hagyja otthon unatkozni.

S Bélának nem sok fejlődésére került, hogy se-
gítsen a helyzeten.

A kis menyecskét bevezette oly körökbe, a hol
minden nő talál elegendő foglalkozást; bevezette a jó-
tékony nők közé, kik nagy lelkesedéssel fogadták s
Máriska rövid pár hét alatt tizennyolcz egyletnek ren-
des, hétnek választmányi tagja és három egyesületnek
titkára volt.

Ily körülmények között aztán csakugyan talált
elegendő foglalkozást, a mennyiben soha ki nem fo-
gyott a gyűlésekből és jegyzőkönyvek írásából.

A magyar nemzetet faji önérzete s szívós
ragaszkodása ehhez, tette nagygyá. Az a lán-
goló hazaszeretet, mely — bárhova hányja s
vesse is sorsa — elvégre mégis csak az édes
szülőföldre hozza vissza: ez az, a mi tiszteletet
szerzett neki a világ előtt.

Ki és miért venné tehát rossz néven a
szászoktól, ha szívósan ragaszkodnak nemzeti-
ségükhöz? Részünkről soha senki. Ezt erény-
nek tudjuk be nekik, — míg bűn az, ha e
ragaszkodást nem tudják összeegyeztetni e haza
szeretetével; ha államot akarnak az államban,
régiben elavult kiváltságokat követelni; ha
bizonyos magasabb kultúrát s quasi fennható-
ságot atrogálnak maguknak, s ha — a mi
legnagyobb bűnük — itthon nem mernek kon-
krét panaszokkal fellépni, hanem elmennek Né-
metországba s fellármázzák azt hazánk ellen,
panaszkodnak valótlan elnyomatás felett. Ezt
nem fogja betudni nekik senki erénytil; ez
bűn marad, míg a világ áll.

Az ó-kortól kezdve napjainkig a hazaárul-
lás mindég ocsmány bűn volt. Már pedig ez
az eljárás nem esik messze amattól.

De hála legyen kormánynak bölcseségé-
nek s a józanul gondolkodó szász köröknek,
hogy lassan-lassan leromboltatnak amaz óriási
válaszfalak, melyek a szászokat a magyar nem-
zettől elválasztják.

A józan szász körök egy újabb életjelé-
nek véljük tulajdonítani azon szép cikksoro-
zatot is, mely legújabbban a müncheni „Allge-
meine Zeitung”-ban megjelent s a szászok ma-
gatartásával, helyzetével foglalkozik. — Igaz,
hogy ez is kissé elfogult álláspontból indul ki,
különösen a comest illetőleg. De hát nem is
csodálkozunk azon; sőt természetesnek is ta-
láljuk, bár álláspontjuk homlokegyenest ellen-
kezik a történelemmel, mely tiszta s kétségtel-
ven hatatlan bizonyítékokat szolgáltat arra,
hogy a királyföldi comes nem „szász” comes
s hogy azon polczon nem egy magyar ember
ült már.

Ámde ma erről nem akarunk szólni.
Reméljük, hogy a szászok meggondolkodnak
s azon egyedül helyes utra térnek, mely nem
más, mint közeledés hozzánk.

Az „Allgemeine Zeitung” szép cikksoro-
zata is erre enged következtetni. Ime egy kis
mutatvány belőle:

„A Romániával való viszony rosszabbó-

dása, az aggasztó hangulat az erdélyi és ma-
gyarországi románok közt, kik mindinkább el-
idegenednek a magyar államtól, a dacoroma-
nismust ápolják és lapjaikban egész nyíltan és
bevallottan hirdetik az államveszélyes tanokat
— ezek a nemzetiségi és politikai viszonyok
jobb felfogást keltettek a magyar kormányban
és a hozzá közel álló sajtóban. Dr. Brenner-
berg nagy-szebeni főispán halála óta a kor-
mánpárti sajtóban félreismerhetlen lett a ked-
vezőbb hangulat. . . .

A kormánypárti hirlapirodalomban komoly
hangok szólaltak fel a mellett, hogy a szá-
szokkal végre-valahára jutányos egyezsége
lépni. Ez az irányzat a kormánykörökben is
nyilvánult és utóbbi időben a miniszterelnök
értekezett a szász nép mérvadó egyéneivel. A
nélkül, hogy ezeket a bizalmas tárgyalásokat
időnek előtte nyilvánosság elé akarnók vinni,
mégis megemlíthetőnek tartjuk, hogy a leg-
utóbb történt közeledés mindkét részben ked-
vező benyomást tett. Higgadt politikusok kü-
lönben már régen hangsúlyozták, hogy a ma-
gyarok és szászok épen Erdélyben egymásra
vannak utalva, ha azt nem akarják, hogy a
román elem közt elenyésszenek.”

A cikk elmondja azután, hogy a szászok
jogos érdekeit ápolni kell, a comest a szászok
közül kell venni, s azután így folytatja:

„De a kormány viszont elvárhatja a szá-
szoktól, hogy lépjenek ki tartózkodó állásuk-
ból és hagyjanak fel a magyar közélettől való
eddig, talán nagyon is rideg távolmaradásuk-
kal. Hisz már amugy is nagyon ferde hely-
zetbe jutottak az országnak még németajku
lakosaival szemben is, izolált állásban vannak,
mely nem használhat sem nekik, sem az or-
szágnak. A higgadtabb szász politikusok ezt
már rég felismerték és ajánlották a társadalmi
és politikai élet többi tényezőihez való köze-
ledést. Így pl. Trauschenfels Emil, a szász mu-
niczipális autonomia egyik bátor előharczósa,
a ki hú polgára az államnak és jó fia a né-
pének, már nyolcz évvel ezelőtt mondta a szá-
szoknak, hogy közéletüknek leendő programja
ez legyen: „A törzs individualitása a többi
németekkel együttesen ápolandó! közre kell
működni az állam és a monarchia megszilár-
dításán, de nem izolálva, hanem csatlakozva
az ország többi kulturális tényezőihez.”

Ha meggondoljuk a szászok helyzetét és

És a nőegyletek Mariskában olyan kincset letek,
melyet nem lehet eléggé megbecsülni. Igyekeztek is
minden áron, kitüntetésekkel hízélgéssel, hogy minél
szorosabban és elválaszthatatlanul kapcsolják jótékony
ügyeikhez.

Mariska pedig, annyi előzékenységgel szemben
nem tudott eléggé hálás lenni. Reggeltől estig szaka-
datlanul és fáradhatatlanul szolgálta a jótékony
ügyét s olyan tündér volt, a ki „hopp itt, hopp ott”
nincs sehol s mégis mindenütt jelen van, a hol szük-
ség van rá.

Alig pirkadt a hajnal, ő már ott ül iroasztalá-
nál óriási iratesomó közepette. Itt bevégzetlen jegyző-
könyvek, ott báli meghívók, amott meg tizféle bála
szóló jegyek össze-vissza keverve.

Annyira el van merülve munkájába, hogy észre
se veszi belépő férjét, a ki az ajtóban megáll s a
mint kedvtelve nézi a kedves kis irnokot, futó mosoly
jelenik meg ajkai körül.

Majd közelebb lép a neszfogó szőnyegen és neje
vállai fölé hajolva olvasgatja a készülő jegyzőkönyvet,
majd elébe kerül s a mit sem sejtő nőt homlokon csó-
kolja.

— Ah, maga bohó, — szól hirtelen felugorva a
menyecské, — hogy megijesztett, de jó hogy eljött
kedves Bélám, nézze csak mennyi a dolgom! Segítsen

egy kicsit, csak ezt a három jegyző könyvet írja meg;
nézze csak, itt vannak a jegyzetek!

— Én irjam meg? hiszen ott sem voltam.

— Mondom, hogy itt vannak a jegyzetek!

— Jól van, de ha valami borzasztó bolondságot
írok, én nem leszek az oka.

— De ne fecsegen annyit kedvesem, hanem si-
essen írni, mer 9 órakor gyűlésem van. Addig én majd
ezeket a jegyeket rendezem el.

Hozzáfogtak a munkához kettős erővel s mire
Béla megírta a jegyzőkönyveket, akkorra Mariska is
készen volt teendőivel s felöltözködve készen állott az
indulásra.

— Mikor jön ma haza, kedvesem?

— Most a nőegylet ülése lesz, tart délig; akkor
pedig a népkönyhákba kell mennem, mert ma én va-
gyok a napos; három órakor az árvaház-egylet gyű-
lése kezdődik, tehát legfeljebb hat órakor lehetek
ittthon.

— De ebédre csak haza jön?!

— Nem lehet édesem! Pá magának.

Béla megcsókolja feleségét s ez távozik. A ma-
gára hagyott pedig mereven néz az ajtóra, melyen át
lelke lávozott el.

Kezdi türelhetlennek tartani a dolgot. Hetenkint
alig kétszer van otthon ebédre a menyecske; most már
kezdi komolyan aggódni, mert egészen ki van forgatva

jelentőségüket az államra nézve, melegen kell óhajtani, vajha az újabban megindított kiegyezési akció előlélne az általánosan óhajtott békét a kormány és a szász nép közt, hogy ezt a 700 éven át dicsőséggel teljesített kulturális hivatását lankadatlan erővel folytathassa — a német név becsületére és Magyarországra javára.

A magyar országgyűlés, mint a „Pol. Corresp.”-nak Budapestről sürgönyzik, e hó 26-án, szombaton, az ősz közepéig elnapoltatik. Tisza miniszterelnök a jövő hét végén Komáromba utazik, hogy a reformált egyház kerületi gyűlésén jelen legyen, s aztán Bécsbe megy, hogy több ügyet terjeszsen a felsőház elé s hogy az osztrák kormányral tárgyalásokat folytasson több elintézetlen kérdésre nézve. Azonban a vámtarifára és az osztrák-magyar Lloydhoz való viszonyra vonatkozó érdemleges tárgyalások csak később fognak megtartatni.

A Romániával folytatott vámháború által fenyegetet- erdélyi iparosok érdekében, — a mint értesülünk — a kereskedelmi miniszter gr. Bethlen András főispánt leiratilag felhívta, hogy lehető leggyorsabban eszközölje ki, hogy az itteni iparos-körök, névszerint az iparkamara és az érdekelt iparos egyesületek bizalmi férfiakat válasszanak egy nagy központi kereskedelmi-ügynökség létesítése céljából, melynek feladata lesz egyfelől konzumpiaczokat keresni a különféle erdélyi ipartermékeknek, másfelől pedig az iparosoknak a szükséges mintákat és megrendeléseket megszerezni. Ezen árukra, melyek csak azon esetben lesznek az eladásra biztosan alkalmasak, ha azok az egyes konzumterületek számára a beszerzendő mintáknak megfelelően állítatnak elő, esetleg nehézség nélkül kölcsönt is fog nyújtani. A főfeladat abban fekszik, hogy az eladásra valamely közvetítő közeg létesíttessék, a mit épen ezen központi kereskedelmi ügynökség felállításával lehet elérni. Az ügynökség költségeit egyelőre az állam fedezné. A posztgyárosok részére szükséges cigányagyapjunak valamint a bőröknek Orosz-Besszarábiából való behozatalát a kormány szigorú állategészségügyi rendszabályok szemmel tartásának kötelezettsége mellett az orsovai vámhivatalon át — megengedte.

A francia hercegek kiutasítása. A szenatus f. hó 23-án tartott ülésében a hercegek kiutasításáról szóló törvényjavaslatot 141 szavazattal 107 ellenében elfogadta. A hercegek 24-én elutaztak.

Román lapszemle.

„Uite popa, nu e popa.” Ni, ni a pap, nem pap. Akkor szokta mondani a román ezt a példabeszédet, mikor valaki nem azt teszi, a mit mond, vagy nem azt mondja a mit tesz. Így pl. a bukuresti ellenzéki lapok azt állítják, hogy Bretiano csak szájjal hirdeti a vámháborút az osztrák-magyar monarchia ellen; de voltaképen arra törekedik, hogy vámszövettséget kössön, a mi az ellenzéknek nem lenne (?) inyére. Azonban lássunk egy hazai példát is. A „Közlöny” azt írta közelebb, hogy Szász Vesződön, Mihályfalván a magyar elem pusztulóban van. Erre a „Gazeta” azt jegyzi meg, hogy bár így lenne, mert akkor lehetne megokolni a közművelődési egyes-

nek a románság és a nem magyar honpolgárok ellen(?) kezdett hadjáratát. Világos, hogy mást ír és mást gondol az atyafi.

Eszeágában sincs óhajtani azt, hogy a közművelődési egyesület háborút indítson a románság ellen. Más példa. Mikor a „Gazeta” és a „Tribuna” azt akarják elhitetni olvasóikkal, hogy a románságot nálunk így, meg amúgy üldözik, mindig egyebet gondolnak, mint a mit irnak. Uite popa, nu e popa! De hát mit gondolnak, mire czéloznak olyankor? Arra, hogy a szomszéd Románia ne vegye le róluk figyelmét, szánakozzék rajtuk s ha egyebet nem tehet a romániai sajtó, legalább a hol lehet támadja meg a magyarokat s ezzel bátorítsa az erdélyrészi románságot a n.-szebeni program mellett kitartásra. Most erre nagy szükség lehet, mert a „Gazeta” nagyon elvan keseredve a miatt, hogy az erdélyrészi románság között megcsappant az összetartás s keservében annyira vetemedett, hogy még megis dicsér minket magyarokat. Na, ilyent még nem olvasott halandó ember a „Gazeta”-ban, méltó, hogy megörökítsük.

„Mi annak a titka, hogy a „Gazeta” ellenfelei már t. i. a magyarok aránylag oly kevesen olyan nagy előnyt vívtak ki? Ők is veszekednek egymás között t. i. a magyarok, annyira, hogy némelykor késre is fogják; de midőn közös nemzeti érdekről van szó, melyet csakis szoroson egyesülve érhetnek el, ekkor mindnyájan egyesülnek és a legfőbb pillanatban midőn erejüket kell nyilvánítani, ezt nyilvánítják is.”

Természetesen a románoknak is így kellene tenni, de nem így tesznek, mert egyik ide, másik oda huz. Ezt ő sokkal mérgesebben magyarázhatja olvasóinak. Azt természetesen nem akarja látni, hogy a hasonlat irgalmatlanul sántít. Ezen a földön ugyanis, melyet ezer év óta Magyarországnak ismer a világ, minden magyar szíve összedobban, midőn arról van szó, hogy Magyarország legyen-e ez még ezer meg ezer évig. Hát a „Gazeta” mit akar? Hogy csinálják vissza az uniót s csináljon Magyarországból nemzetiségekre darabolt zagyaléket. Természetes, hogy ma már igen sok művelt román pap és világi férfi van olyan, a ki a „Gazeta”-nak ezen politikai ábrándját kineveti s ez az, a miért ő el van keseredve s Mariusként kesereg a romokon. Miféle romokon? Képzelt romokon; mert azt minden okos ember tudja, hogy Magyarország területén erdélyi román vajdaság soha sem volt s hogy nem lehet, ez fájhat. A románságnak szakítani kell s okosabb része már is szakított az ábránd politikával. Hasztalan kesereg ez ellen a „Gazeta”, mert nem kelt részvétet, hanem nevetségessé teszi magát. A tények logikája előtt szét kell oszlani az ábrándos politikának. —

Hazánkban a románság teljes szabadsággal mivelheti nyelvét iskoláiban, templomaiban, társadalmi életben, nem úgy, mint a csángók Romániában. Ha Románia megköveteli, hogy a románnyelv minden iskolában taníttassék mint az államnyelve miért legyen ez másképen Magyarországon? Pedig a „Gaz.” azt szeretné, hogy ne így legyen.

Rettenő sérelemnek tartja azt, hogy a román iskolákban a magyar nyelvet tanítani kell. Beveszi magát az egyház autonómia várásába és onnan pufogat Trefortra, környezőire, a tanfelügyelőkre s nem akarja belátni, hogy az autonómiának nem lehet feladata háborút folytatni azon állam ellen, mely az auto-

nomiát adta és biztosította. A templomok kerítése hajdan jó szolgálatot tettek a portyázó ellenség ellen; de azokból háborút folytatni az állam ellen ma már elkésett munka. Ezt jól értik és tudják azon egyházak papi és világi elemei s a „Gazeta” csak üres hordót töltöget, midőn azokra öltögeti nyelvét, kik ő reá nem hallgatnak. Probálna meg Romániában akár melyik nem román lap úgy írni a kultus miniszteréről, ennek környezőiről s a revisorokról, mint a „Gazeta” teszi Treforttal környezőivel s a tanfelügyelőkkel. Probálna meg azt írni, hogy a közművelődési intézetek alapjukban vannak megtámadva azzal, mert azokban a román nyelv tanítása sürgettetik. Már pedig a „G.” szóról, szóra ezt írja, hogy a román képezdek alapjukban vannak megtámadva azért, mert azokban egyes tantárgyaknak az államnyelvén való tanítása sürgettetik. Probálna meg ezt Romániában!

Czenkalji.

Emlékirat

egy a „Brassói ipar és kereskedelmi egyesület” által felállítani szándékolt kiviteli árusarnok tárgyában.

(Folytatás.)

Még a fennállott vámszerződés idejében is iparunk teljesen ki volt szolgáltatva a romániai kereskedők és itteni bizományosok önkényének. Az iparos elkészített bizonyos mennyiségű árut, a melynek árát azonban nem ő szabta meg. A romániai kereskedők kényők-kedvők szerint szabtak nekünk árakat, melyeket kénytelenek voltunk elfogadni, mert a várakozásra anyagi erőnk nem lévén, kárral vagy haszonnal, de mindenesetre tul kellett adni az árukon. Valóban lehetetlennek tűnik, hogy egy pár jól dolgozott s jó anyagból készült csizmát, a melynek ára nagyban 6—7 frt, a brassói csizmadiák ezen kereskedőknek kénytelenek voltak 3—3.50 frtért eladni s még örvendeni, hogy megvették. Örvendeniük kellett, mert először benne volt a kész áruban minden pénzük s ha azon tul nem adnak, nincs miből élniük; másodszor pénz hiányában képtelenek folytatni munkájukat s harmadszor az áru idővel tetemesen vesz értékéből s így veszteségök esetleg még nagyobb.

Természetes, hogy egész másképen alakulnának a viszonyok, ha az iparos-osztály kellő tőkével rendelkezne, hogy ő maga szabhatná meg a rendes árakat; de eddig még nem lehetséges. Ez megtörtént eddig is, a midőn kivitelünk Romániába szabad volt; megtörtént azon időben, midőn közte és monarchiánk között vám- és kereskedelmi egyezmény állott fenn. Mennél inkább fog ez megtörténni tehát akkor, ha — mint jelenleg — kivitelünk Romániába el lesz zárva s a romániai kereskedő tudni fogja, — a mint különben már is tudja — hogy a szegény iparos reá van szorulva s így nyomhatja ő azt, a hogy ő akarja.

Vásárolni ők el fognak jönni hozzánk, az bizonyos. Tehát csak módot kellene találni arra, hogy e vásárlások nekik némileg megkönnyíttessenek, nekünk nemcsak hogy kárunkra nem, de hasznunkra váljanak. Oly módot kell találni, hogy a romániai kereskedő ne legyen kénytelen hetekig itt időzni bevásárlásai elvégzésére, hanem elintézhesse azt két-három nap alatt. Ez esetben ő a Románia által a mi iparcikkeinkre rótt magas vámokat minden megterhelhetése, sőt az áruk árának nagyobb felemelése nélkül elbírhatja. Mert ma, midőn gyakran hetekig időzik itt, annyit költ e itteni tartózkodására, hogy azzal a fölemelt vámolás-

előbbi kedves lényéből. És ha arra gondol, hogy mindezt maga okozta, akkor nem győz elég szemrehányást tenni magának.

Hosszu merev gondolkodás után összeszedi magát s irodájába távozik...

... Csak ebéd idejére tér vissza a lakásába s mielőtt étkezéshez ülne, egy lapot olvasgatva ül a kar- székben.

Egészen váratlanul toppan be a kis menyecske a terembe. Béla meglepetve ugrik fel s eléje siet örömtől ragyogó arczczal.

— Tehát mégis csak haza jöttél ebédre, édes, kedves kis feleségem?

— Ah, ebédre! Van is nekem most gondom az ebédre, — felel ingerülten az asszonyka, hanem képzeld csak azokat a jegyzőkönyveket feledtem itthon s azért jöttem.

Béla csodákozva segíti keresni a jegyzőkönyveket, melyeket a szobaleány olyan jól elrejtett, hogy megtalálni alig lehet.

Keresés közben a fiatal asszony egy női keztyűt talál az íróasztalon, melyet kinos sejtelenül megkapva halvány arczczal nézeget.

Körütekint a szobában.

A fogason egy női mantille... egy kalap... a sarokban egy napernyő áll, melyek nem az övéi. Reszkető kezekkel és lázalomtól elborzult arc-

czal rohan a mit sem sejtő férjhez és karját emberfeletti erővel megragadva kétségbeesetten jajdul föl.

Ember! te megcsaltál engem?!

Béla megrezzen, elhalványul, szíve kinosan összeszorul s szabad kezével oly erősen szorítja össze az íróasztal egyik diszitményét, hogy az darabokra török.

Ő megcsalta volna azt, a kit lelkénél, mindenél tobban szeret; minden fájdalmat eltűrt volna inkább, mint az ő ajkáról ilyen rut vádat.

Kinos szótlanság állott be, meiynek végén fuldokló zokogással hullott a kis menyecske egyik közeli fauteuillebe.

— Az istenért, kedvesem, mi lett, mi bajod van; nem értelek??

— Mi bajom? Még azt kérdezheted, oh nyomorult! — szólott fölemelkedve a nő. A markába szorított keztyűt a szőnyegre dobta s szilárd léptekkel szobájának ajtaja felé indult.

De alig lépett be azon, egy kitörő örömsikoltás hagyta el ajkait s ingadozó léptekkel rohant vissza a fájdalmasan álmélkodó férjhez és lábai elé rogyva, forró könyeivel és csókjaival halmazta el kezét s csak folyton azt rebegette:

— Oh, bocsáss, bocsáss meg kedvesem; vétettem ellened, de látom, hogy tévedtem; bocsáss meg nekem.

Béla, a ki e különböző indulat-rohamokat magának megmagyarázni nem tudta, szeretettel vont a keblére nejét és csókjaival halmazta el arczát!

— De most már csak kimagyarázod előttem ezt az érthetetlen rejtélyt?

A menyecske örömkönyekkel szemében, adta meg a kívánt magyarázatot.

Előtte való napon ugyanis a varrónőt rendelte oda, némi dolgokat végézni s a gyűlések zűrzavarában erről megfeledkezett. Véletlenül haza térve, a női felöltőt, kalapot és napernyőt látta a szobában és azt hitte, hogy mig oda jár, azalatt férje megcsalta.

Béla kacagva nyomta az engesztelődés csókját Mariska piros ajkaira és...

... És a vége?

A vége az, hogy Mariska nem járt többé gyűlésekre...

Apróságok.

Nem tagadja meg magát.

A hadnagy és a bankár párbajoznak. Utóbbi c-ípője táján éri a golyó. Mikor az orvos megvizsgálja a sebesültet, azt találja, hogy a sérülés nagyon csekély, mivel a golyó egy a nadrágzszeben levő ezüstforintról pattant le. Az orvos megveregeti a bankár vállát s nyájas hangon így szól:

— Hallja, kedves barátom, ön ugyan csak ért hozzá, hogyan kell a pénzt jól elhelyezni!

dij csaknem teljesen kiegyenlíti egymást, azaz ő a föl-
emelt vám mellett ép úgy kapja az árut, mint eddig.

Ez esetben, Kegyelmes Ur, ha ezt sikerül elérni,
azaz, hogy nem a fogyasztó szabja meg az áru érték-
két, illetve árát, hanem a termelő, nincs okunk ag-
gódní a szerződés nélküli állapot miatt. Sőt éppen el-
lenkezőleg.

Azonban feltéve — de meg nem engedve, —
hogy Románia nem nálunk fedezi ezen szükségleteit,
akkor is, és akkor talán még inkább, szükséges gon-
doskodni egy expediens felett, a mely a bajon se-
gitsen. —

(Folytatása következik.)

A convictus.

A »Brassó« 64. számában Nagy Gyula kir. erdő-
felügyelő ur, mint az állami iskola gondnokságának
tagja, egy konviktus felállítását pendítette meg, — fel-
híván a nagy közönséget az eszme támogatására.

Fájdalom, hogy a legrosszabb időben jöt e fel-
hívás; akkor, midőn gazdasági életünkben pangás ál-
lott be; — midőn az iparos és kereskedő életbe vágó
kizisnek néz elébe, — nemhogy még humánus czé-
lokra adakozzék.

Ámde bármily rossz időben is pendítették legyen
meg ez eszme, annyi tény, hogy annak megvalósítását
minden lehető módon kellene eszközölni.

Hiszem, hogy fognak találkozni, — dacára az
említett körülményeknek — városunkban is leikes, ál-
dozatok egyének, családok, kik hozzájárulnak a hasz-
nos terv keresztülviteléhez. Csakhogy én ezekre nem
támaszkodnám teljesen. Én azt hiszem, sokkal gyor-
sabbban vezetne célhoz, ha azon bizottság, melyet az
állami iskola gondnoksága e czélra kiküldött, felhívást
intézne első sorban az érdekelt megyékhez, hogy sa-
ját gyermekei érdekében hozzanak egy kis áldozatot.

Azt hiszem, Brassó, Háromszék, Csik- s Udvar-
hely megyék, Brassó, Seps-Szentgyörgy, Kézdi-Vásár-
hely, Csik-Szereda és Udvarhely városok nem idegen-
kednének egy oly alapítványtól, melynek kamataiból
egy-két gyermek ezen intézetekben elhelyezhető
volna. —

Részemről első sorban ezt az irányt s utat tar-
tom követendőnek. De e mellett, nagyon természet-
esen, érdekeltséget kell ébreszteni a társadalomban is
az eszme iránt.

A középkereskedelmi és ipariskola addig valódi
hivatását betölteni nem fogja, a míg ily konviktus lé-
tre nem jő.

A keresztülvitel módjairól itt nem akarok
szólni. Szerintem az másodrendű kérdés.

Az első: a pénz. Tudtommal momentan leg-
alább kétszáz frt. kellene. Ezzel legalább kezdeni le-
hetne. Teremtjük elő ezt s az alap meg lesz vetve.

Ismétlem: a konviktus életkérdése a nevezett két
iskolának. Az lesz ma-holnap a főreáliskolára nézve
is. Ne ejtsük el tehát, hanem karoljuk fel a legmele-
gebben.

Egyebekben teljesen egyetérték Nagy Gyula ural
s csak kívánom, hogy nemes törekvését e tekintetben
siker koronázza! —i.

Postaügy.

Brassó megye legutóbbi közigazgatási bizottsági
ülésében mutatta be a kir. főmérnök a múlt évi posta-
forgalom kimutatását.

Nem érdektelen e kimutatás és azért az alábbi-
akban bemutatjuk azt a t. olvasónak.

A kimutatás következő:

A megye területén volt 18 posta hivatal, 12 ál-
lami postatisztel és 18 postamesterrel. Ezen posta-
hivatalok után az államnak következő jövedéki be-
vételei voltak: Botfalu 559 frt 91 kr, Brassó város
55.373 frt 8 kr, Brassó-pályaudvar 2.432 frt 53 kr,
Brassó—Apáca 321 frt 2 kr, Brassó—Földvár pályau-
dvar 815 frt 78 kr, — város 658 frt 18 kr, Deres-
tye—Hétfalu 75 frt 83 kr, Feketealom 1.454 frt 92
kr, F.-Tömös 306 frt 91 kr, Hermán 136 frt 73 kr,
Hosszofalu 2.521 frt 1 kr, Höltyény 83 frt 35 kr,
Keresztényfalva 597 frt 4 kr, Magyaros 253 frt 88 kr,
Prázmár 437 frt 2 kr, Rozsnyó 741 frt 18 kr, Vi-
dombák 319 frt 17 kr, Zajzon 588 frt 38 kr, azaz
összesen 67.275 frt 92 kr.

Ezzel szemben postahivatalonként a fenntartási
költség következő: Botfalu 640 frt, Brassó-város
28.139 frt 57 kr, — pályaudvar 705 frt, Apáca 197
frt 50 kr, Földvár, pályaudvar 520 frt, — város 500
frt, Derestye 10 frt 56 kr. Feketealom 340 frt, F.
Tömös 310 frt, Hermán 129 frt 28 kr, Hosszofalu
910 frt 33 kr, Höltyény 38 frt 33 kr, Keresztény-
falva 190 frt, Magyaros 460 frt, Prázmár 496 frt,
Rozsnyó 830 frt, Vidombák 190 frt, Zajzon 800 frt;
összesen 35.406 frt 57 kr, mit levonva a jövedelem-
ből, a kincstárnak Brassó megye postahivatalai után

31.869 frt 35 kr, tiszta jövedelme volt a lefolyt
évben. —

Az ipart és kereskedelmet igen szépen tünteti fel
a postahivatalok utalvány s csomag, azaz pénzforgal-
ma, melyet röviden szintén adunk. E szerint: Bot-
falu befizetés 5.609 frt 61 kr, kifizetés 4.419 frt 32
kr, Brassó város bef. 1.767.903 frt 31 kr, kif. 1 mil.
096.733 frt 61 kr, — pályaudvar bef. 35.465 frt 66
kr, kif. 8.155 frt 69 kr, Földvár város bef. 15.745
frt 27 kr, kif. 6.357 frt 63 kr, — pályaudvar bef.
8.809 frt 33 kr, kif. 4.646 frt 69 kr, Apáca befizet.
8.066 frt 34 kr, kif. 1.872 frt 22 kr, Derestye bef.
78 frt 56 kr, Feketealom bef. 17.881 frt, kif. 14.869
frt 68 kr, F. Tömös bef. 5.716 frt 2 kr, kif. 3.578
frt 50 kr, Hermán bef. 1.308 frt 96 kr, kif. 365 frt
27 kr, Hosszofalu bef. 31.301 frt 28 kr, kif. 11.364
frt 25 kr, Höltyény bef. 602 frt 39 kr, kif. 129 frt
50 kr, Keresztényfalva bef. 8.852 frt 52 kr, kif. 3124
frt 28 kr, Magyaros bef. 8.794 frt 60 kr, kif. 1.263
frt 68 kr, Prázmár bef. 16.789 frt 40 kr, kif. 3.553
frt 29 kr, Rozsnyó bef. 13.330 frt 62 kr, kif. 4.517
frt 62 kr, Vidombák bef. 3.669 frt 20 kr, kif. 1.676
frt 93 kr, s Zajzon bef. 13.395 frt 67 kr, kif. 1.903
frt 84 kr, azaz a megye területén lévő összes posta-
hivatalokban a pénzforgalom 1885-ben befizetésekben
1.963.319 frt 84 kr, kifizetésekben 1.178.432 frt 17
kr. Levélpostai küldemény feladatott 1885-ben 1 mil.
185.588, — leadatott 1.504.628, míg kocsipostai kül-
demény feladatott 105.400. E helyen nem hagyhatjuk
említettlenül, hogy míg levél 2,408 darabbal többadatott
fel a megyében, mint 1884-ben, addig küldemény
11,528 darabbal kevesebb, a mi bizonyára csak visz-
szaesést jelent az üzleti forgalomban.

Nyilvános számadás.

A helybeli munka nélküli iparosok segélyezésére
eddig adakoztak szerkesztőségünkben

Königes és Kopony urak	25 frt.
Zikeli Henrik ur	1 trt.
Összesen	26 frt.
Első közleményünk	6 frt.
Főösszeg	32 frt.

Helyi és vidéki hírek.

Iparkedvezmény. A kereskedelmi miniszter 23-
áról keltezte értesítette a „brassói kereskedelmi és
iparegyletet“, hogy orosz gyapju s nyersbőr Orsován
át behozható. Orsováig vízi úton kell jönnie s onnan
vasuton ólomzárolt kocsikban. Esetről-esetre külön
engedély kérendő a miniszteriumtól. A miniszter az
olcsó szállítás iránt is intézkedett már. Az egylet
25-én este vévén e leiratot, ma már valamennyi gyapju
és bőriparost külön átiratban értesítette erről.

Föl majálisra! A helybeli iparos ifjak önképző
és betegsegélyező egylete holnap tartja idei nyári tánc-
mulatságát. Ajánljuk a közönség figyelmébe. Az idő
kedvező, a czél nemes, — föl tehát az iparos ifjuság
majálisára a „Magyar kő“-hez!

Lódiázás. Tegnap tartatott meg városunkban az
idei lódiázás. A bizottság állott Roll Gyula elnök,
Henter Gábor, Irk Antal, Siegel Tamás s Schramek
József polgári; Schweiskofsky Gusztáv főhadnagy, Kö-
ntal hadnagy s Schmidt Ede állatorvos, katonai ta-
gokból s Gruber Endre áll. állatorvosból. Sikerült szo-
pósikókkal elővezetett anyakancza 25 pályázott:
nyertek: Lazár Mihály 12 aranyat; Marczell Károly 7
aranyat; Wellenreiter János 5 aranyat; ifj. Boltres
Péter 4 aranyat s Plugor János 3 aranyat. — Há-
roméves kanczacsikó elővezetett 13 drb; nyertek:
Imre Albert 10 aranyat; Bakó Lajos 8 aranyat; Bol-
tress Péter 6 aranyat; Hoffmann Mihály 5 aranyat s
Bruss András 5 aranyat.

Öngyilkosság. Zajzonban, f. hó 24-én d. u. egy
pinczér a „Lobogó“ mellett egy fán felakasztva talál-
tatott. A szerencsétlen egy nőt s gyermeket hagyott
hátra. Végzetes tettének oka ismeretlen.

Mocsáry Lajos röpirata. A nemzetiségek csókos
barátja, Mocsáry Lajos, ismét megszólalt, hogy ama
nyugodtabb hangot s magatartást, melyet ujabban a
nemzetiségek egy jó része tanusít, kvalifikálhatatlan
fellépésével megzavarja. Egy röpiratot adott ki „Né-
hány szó a nemzetiségi kérdésről“, melyben ismételi
eddig élő szóval elmondott abszurdumait. Akár csak
a „Tribuna“ és „Gazeta“ vezércikkeit gyűjtötte volna
össze egy év óta. Ujat nem mond benne egy betű-
vel sem; legfeljebb azt, hogy ezen a véleményen har-
madmagával képez egy pártot. Ő Gr. Andrássy Manó
és De Gerandó Antonia. Mi kétségbe vonjuk ezt, mert
mindkettőtől több jőzön észet tételezünk fel. Őt pedig
csak sajnálni tudjuk, mert — beteg. Legalább annak
kell tartanunk eddigi szereplése után. Az ominozus
röpiratra különben még visszatérünk.

Értesítés. A sepsi-szentgyörgyi ev. ref. Székely-
Mikó-kollegiumban a nyári közvizsgálatoknak június
27—30. napjaira határozott rendet a collegiumi ifju-
ság közt nagy mérvben elterjedni kezdett u. n. szem-
csés köthártya-lob« miatt a megyei és városi hatósá-
gok rendelet következtében megváltoztatni kellett úgy,
hogy a vizsgálatok hamarosan csakis f. hó 22-étől két
napra szorítottak össze, hogy már 24-én délből az
összes tanulószag hazabocsáttassék. Ezuttal tisztelettel
arra kéretnek a t. szülők (gyámok), hogy a nyári
szünidő alatt a járási orvosok által gondos ápolásban
részesítsék gyermekeiket, s illetőleg gyakran vizsgál-
tassák meg őket még azon esetben is, ha a kollegi-
umból sem mint szembetegek, sem mint gyanúsok
(kezdő bajban levők) nem távoztak volna haza; mert
a jövő tanévi beiratáskor egyetlen-egy tanuló sem vé-
tetik fel, míg a collegiumi orvos felülvizsgálata foly-
tán meggyőződés nem szerezetik, hogy az illetőnél
semmiféle szembaj sincs. Seps-Szentgyörgy, 1886.
jun 22-án. Benke István, igazg. tanár.

Törvénytörési csarnok. A brassói kir. törvény-
széknél 1886. évi június 26-án tartandó nyilvános pol-
gári ülésben előadatik: Dávid Andreas Popané szül.
Papa Mariának Popa Jakob ellen, végrendelet érvény-
telenítése iránti pere; a szentmiklósi görög keleti bras-
sói egyház községnek Persicean Isaia ellen, egy hom-
lokat felirat eltávolítása iránti pere; Maternea Eva
szül. Burszannak Benedek Gyula alperes ellen végre-
hajtás megszüntetése iránti pere.

A forró évszakban életrendi hibák miatt gyak-
ran fordulnak elő emésztő szerveinkben zavarok (szék-
rekedés vértolulással, heves szivdobogás, főfájás stb.)
s ily esetekben jó ha gyorsan kéznél van egy olyan
kitűnő háziszor, mint a milyennek ismeretes a Brandt
R. gyógyszerész svájci labdacsa, mely által minden
nagyobb bajnak eleje vétetik. Gondosan meg kell nézni,
hogy minden Brandt R.-féle svájci labdacsdobozon
(70 kr a gyógyszerárakban) rajta van-e a czéjegy;
egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. név-
aláírása; minden másfajta csomagolás visszautatítandó.

A közönség köréből.)*

Utolsó hét!

Magyar jótékony államsorsjegyek.

1 sorsjeggyel 2 nyeremény tehető.	1 drb. sorsjegy 2 frt. 6 drb. sorsjegy 10 frt.	6669 nyeremény.
---	---	--------------------

Főnyeremény 60.000 frt., 20.000 frt., 15.000 frt.
stb. — csak még csekély készlet.

Julius 1-én húzása

a Bécs-városi sorsjegyeknek.

Főnyeremény 200.000 forint.

1 igérvény = 3 forint. =

Kaphatók

Adler L. Jakab

váltóüzletében. Főtér, virágos.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelős-
séget nem vállal a szerk.

Piaczi árák

Brassóban, 1886. június hó 25-én.

— Zikeli Henrik jelentése. —

H e o t ó l i t e r	Buza	legszebb	7.—
		közepes	6.80
		vegyes	5.50
	Rozs	legszebb	4.—
		közepes	3.80
	Árpa	legszebb	2.80
		közepes	2.50
	Zab	legszebb	2.25
		közepes	1.90
	Törökbuza		4.—
k i l o g r.	Kása		—.
	Borsó		—.
	Lencse		8.—
	Fuszulyka		4.—
	Lenmag		—.
	Burgonya		1.—
	Marhahús		—36
	Disznóhús		—36
	Juhhús		—28
	Faggyu (friss)		—.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. június hó 26-án.

Román papirpénz à 20 frankos	8.58 vétel	8.60 eladás
ezüstpénz à 20	8.55	8.58
Napoleon d'or (aranypéz)	9.96	9.98
Török lira	11.26	11.28
Arany	5.85	5.88
Orosz papirrubel	122—	123.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 15.—1886.

Brassó megye központi választmányától.

Hirdetmény.

Az 1876-ik évi XVIII. t. cz. értelmében Brassó megye központi választmánya részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az országgyűlési választók ideiglenes névjegyzékei az ezen központi választmány alatt álló két választó kerületben ez évre összeállítván, azok a megye minden egyes községének irodai helyiségeiben f. évi Julius hó 5-től ugyanazon hó 25-ik napjáig közzemlére ki fognak tétetni, mely névjegyzékeket a fenn kitűzött napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig a községi előjáróság egy tagjának jelenlétében mindenki megtekintheti és délután 3—6 óráig lemásolhatja.

A névjegyzékek ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat.

Ezenkívül mindenkinek jogában áll, azon választókerületben, melyhez tartozó, valamely község névjegyzékében felvétel, bármely jogtalan felvétel avagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszólalni.

A felszólalásokat mindenki megtekintheti és jogosítva van, azokra észrevételeket tenni.

A felszólalások írásban adandók be és egy beadványba több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalható. Az észrevételek szintén írásban és minden beadványhoz külön adandók be.

A felszólalások folyó évi Julius hó 5-től bezárólag ugyanazon hó 15-ik napjáig, az észrevételek pedig folyó évi Julius hó 16-tól bezárólag ugyanazon hó 25-dik napjáig nyújthatók be.

A felszólalások és azokra tett észrevételek alólirt központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve azon község előjáróságánál, melynek névjegyzéke ellen a felszólalás történt, nyújthatók be.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy a bejövő felszólalások észrevételek felett Brassó megye központi választmánya folyó évi szeptember hó 1-ső és esetleg folytatólag 2-ik napján mindenkor d. e. 9-től 12-ig tartandó nyilvános üléseiben fog határozni és hogy határozatai folyó évi szeptember hó 20-ikától ugyanazon hó 30-ig a hivatalos órák alatt közzemlére kifognak tétetni.

Brassó megye központi választmányának 1886. évi június hó 18-án tartott üléséből.

Reh Gyula,
kir. tanácsos és alispán.

Pánczél István,
jegyző.

Vom Kronstädter Komitats-Zentral-Wahlausschusse.

Zahl 15.—1886.

Rundmachung.

Im Sinne des XVIII. G.-A. vom Jahre 1876 wird durch den Zentral-Wahlausschuss des Kronstädter Komitates kundgemacht, daß die provisorischen Namensverzeichnisse der Reichstagswähler aus den beiden, diesem Zentral-Wahlausschuss unterstehenden Wahlkreisen des Komitates zusammengestellt sind und diese Verzeichnisse vom 5. Juli bis 25. Juli d. J. in jeder Gemeindefanzlei zur Einsichtnahme aufzulegen werden, — ferner daß es Jedermann gestattet ist, innerhalb des oben angeführten Zeitraumes von Vormittag 8—12 Uhr im Beisein eines Mitgliedes der Ortsvorsteherung diese Namensverzeichnisse einzusehen und Nachmittag von 3—6 Uhr davon Abschrift zu nehmen.

Rückfichtlich der eigenen Person zu reklamiren ist Jedermann gestattet.

Uebrigens steht es Jedermann frei, in jenem Wahlkreis, zu welchem die Gemeinde gehört und in deren Liste der Betreffende aufgenommen wurde, wegen jeder gefehrvorigen Aufnahme oder Auslassung gegen dies Namensverzeichnis zu reklamiren.

Die Reklamationen kann Jedermann einsehen und dagegen seine Bemerkungen machen.

Die Reklamationen sind schriftlich einzureichen und kann in einer Eingabe bezüglich mehrerer Personen reklamirt werden.

Die Bemerkungen sind ebenfalls schriftlich und zu jeder Eingabe separat einzureichen.

Die Reklamationen sind vom 5. bis 15. Juli l. J., und die Bemerkungen vom 16. bis 25. Juli l. J. einzureichen.

Die Reklamationen, sowie die dagegen gemachten Bemerkungen sind an den gefertigten Zentral-Wahlausschuss zu richten und bei der Ortsvorsteherung einzureichen, gegen deren Namensverzeichnis die Reklamation geschieht.

Wovon die Verlautbarung mit dem Beifügen geschieht, daß über die einlaufenden Reklamationen und Bemerkungen der Zentral-Wahlausschuss des Komitates in seiner am 1. und fortgesetzungsweise 2-ten September l. J. abzuhaltenden öffentlichen Sitzung entscheiden wird, und daß die diesfälligen Entscheidungen in der Zeit vom 20. September bis 30. September l. J. während den Amtsstunden zur öffentlichen Einsicht aufzulegen.

Aus der am 18. Juni 1886. abgehaltenen Sitzung des Zentral-Wahlausschusses des Kronstädter Komitates.

Nr. 15./1886.

Dela comitetului electoral alu com. Braşov.

Publicaţiune.

În sensul art. de lege XVIII. din anul 1876 se face cunoscută din partea comitetului electoral central alu comitatului Braşov, că listele provisorice ale alegătorilor dietal din ambele cercuri electorale, susestuate acestui comitet electoral central alu comitatului s'au compus şi aceste consemnări se vor aşeză în cancelaria fie-cărei comune din 5 Iuliu până în 25 Iuliu a. c., unde se pot vedea mai departe, ca fiecui i este permis în restimpulă susnumitu dela 8 ore a. m., până la 12 ore, în prezenţa unui membru dela antistia comună, a ceti aceste liste şi dela 3 ore după amăzi până la 6 ore seară, a lua copii.

Relativă la persoana propriă fie-cărui i este permisă a reclama.

Alară de acesta fie-care pôte reclama contra acestor listă pentru fiecare primire seu lăşare ilegală în acelaşi cerc electoral, de care se ţine comuna şi în a cărei listă s'a luat respectivul.

Reclamaţiunile le pôte privi fie-cine şi pôte se şifăcă contra acelora observaţiunile sale.

Reclamaţiunile se fac în scris şi într'unu e-semplar se pôte reclama pentru mai multe persoane.

Observaţiunile încă se fac în scris şi pentru fiecare piesă separat.

Reclamaţiunile se pot da din 5 până în 15 Iuliu a. c. şi observaţiunile din 16 până în 25 Iuliu a. c.

Reclamaţiunile precum şi observaţiunile făcute contra acestora se adresă către subscrisul comitet electoral central şi se bagă la aceia antistia comună în contra cărei listă s'a făcut reclamaţiunea.

Ceia ce se publică cu acelaşi adaust, ca despre reclamaţiunile şi observaţiunile incurse comitetului electoral central alu comitatului va decide în şedinţa sa, ţinând în 1 şi continuative 2 Septemvrie a. c. şi că decisiunile vor fi puse la vedere publică în timpulă orelor de cancelaria în timpulă din 20 Septemvrie până în 30 Septemvrie a. c.

Din şedinţa comitetului electoral alu comitatului Braşov, ținută în 18 Iunie 1886.

Szám 1137./1886.

Hirdetmény.

A m. kir. fogarasi ménesbirtok-igazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy ez uradalom Úcsa, Alsó-Szombatfalva és fogarasi magtáraiban elhelyezett 900 métermássa 1885. évi termés őzi rozs szabad kézből eladó. — Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Bélyegtelen ajánlatok az igazgatósághoz Fogarásra irányítandók, hol az eladásra vonatkozó részletes feltételek iránt is bármikor tudomás szerezhető.

A m. kir. fogarasi ménesbirtok-igazgatóság.
(286) 1—3

Szám 125./1886. II. kv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segésvári kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. állami-kincstár végrehajtának sárpataki Bárdás Mária szül. Kelceza s társai végrehajtást szenvedettek elleni 24 forint 77 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az érzelvartárosi kir. törvényt (a segésvári kir. járásbíró-ág) területén lévő, Sárpatlak község határában fekvő, a sárpataki 88. számú telekkönyvkönyvben A + alatt foglalt és Fardás Mária szül. Kelceza, Kelceza Jucn. Kelceza Nikolaj. Fardu Nucza szül. Kelceza és kiskoru Kelceza Florea tulajdonul bejegyzett 117/2, 118/2, 399/2, 899/2, 1318/2. és 1413/2. helyrajzi számú ingatlanokra az árverést 496 forint, ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelve, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi július hó 5-ik napján déli 10 órakor Sárpatlak község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlankok lecsarának 10% -át, vagyis 49 forint 60 krt készpénzzel, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 46. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 2333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kikiáltott kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. február hó 7-én.

A kir. járásbíró-ág m. telekkönyvi hatóság.

Máthé,
kir. aljásbíró.
(246) 1—1

Lakások.

Buzasor 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, szent-Mihály-napjától fogva, — továbbá 2 szoba s konyha azonnal kiadók.

A lakások külön-külön bejáráttal ellátvák.
Bővebb meg tudható
VASADI JÓZSEF
háztulajdonosnál.
(176) 8—

Kiáltottottok:

A grózi 1880. évi orsz. kiáltáson elismerési oklevéllel.
A trileszt 1882. évi kiáltáson bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é. nemzeti győgyverseny. kiáltáson ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiáltáson 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiáltáson a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNIES

FORRÁS

hazánk egyik legszépségsavdusabb

SAVANYYUVIZE

kifűző szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmait alapuló bajában. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló ártalmat érdemel, melyekben a szervek élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveztségeknek örvendő.

Kizárólagos
főraktár
Édeskuty L.
szállítónál
Budapest.

Ugyezintén kapható minden gyűjteményes és vendégkönyvben.

Az 18

palack 1.800,000 palack.